

یار بود خواجه رشیدالدین فضل الله همدانی

ماه آبان امسال سه مجمع علمی همراه داشت که هرسه در خود توجه بود: کنگره‌ای در باب تاریخ ایران پیش از هخامنشی، کنگره‌ای در باب فردوسی و فرهنگ ایران—که این هردو زیر نظر وزارت فرهنگ و هنر برآ افتاده بود و لابد در باب نتایج آن آنچه باید بگویند خواهد گفت— مجمع سوم، جلسه‌ای بود که بیا بود خواجه رشیدالدین فضل الله همدانی وزیر و طبیب و مورخ عصر مغولی فراهم آمد، این مجمع را وزارت علوم و دانشگاه تهران و دانشگاه تبریز اداره میکردند و ایرج افشار «کنگره‌آرای» آن بود.

یک هفته تنی چند از اهل تحقیق داخلی و خارجی برگردهم نشستند و مقالاتی در باب خواجه رشید خواندند و رو به مردم نتیجه آن بیشتر از آن بود که انتظار میرفت و خرج آن ظاهرًا کمتر از آن بود که اقتضا میکرد.

اینکه چرا قرعه بزرگداشت درین سال به نام خواجه رشید خورده بود پنه کنگره‌گوئی ندارم و آرزویم اینست که هر که درین ملک قلمی یا قدیمی زده که خیر جامعه در آن بوده بهر حال روزی نامی ازو به میان آید، مسأله مهم این است که این بزرگداشت اگر به خاطر خواجه رشید بود، بل دو نتیجه دیگر هم داشت: نخست اینکه ما شناختیم مردانی را که در گوش و کنار دنیا نه به خاطر بول و نه نام و نه از ترس خواجه، عمر خود را صرف تحقیق در آثار او کرده‌اند، از آن میان فی المثل آقای کارل بیان راتوان نام برد که سالهای است به تحقیق وطبع جامع التواریخ پرداخته (از سال ۱۹۴۰) و هم امروز در سنین بالا باز هم مشغول طبع قسمت چین و هند جامع التواریخ است، مردی است اهل جکوسلاوی مقیم هلند، باقیافه‌ای شبیه وایکینگها، و خدامهر رشیدالدین را در دلش افکنده است! آیا میتوان در خدمت خالصانه او تردید کرد؟ یا آقای اشپول خاورشناس آلمانی یا آقای بویل انگلیسی یا آقای علیزاده باکوبی و بالآخر از همه مستقر کنست لو تر آمریکائی جوان به سال تازه و به خردپی، خود به چه امید و به چه آرزو دل در جامع التواریخ بسته‌اند؟ این خود نکته‌ای است که باید در جاذبه رشیدی جستجو کرد.

نکته دوم آنکه مادانستیم که با وجود چندصد سال سابقه عناد و کدورتی که بر خاورمیانه سایه افکنده است، باز هم هستند نقاط اتکاء و پایگاه‌های معنوی که دلهای ترکوتازیک و هندو و عرب را بهم پیوند می‌دهند، و این خود نکته‌ای است قابل توجه و در خود امعان نظر.

ما و همسایگان بهر حال اگردها وجه افتراق داشته باشیم باز هم صدھا وجه اتحاد در میان داریم که هر یک از آنها کافی است جان‌های مردان خدارا بهم متحدد کند. کار به سیاست بین پدر و مادر نباید داشت، این سیاست سالهای است که میکوشد همه را از هم برماند: خط‌این یکی را از زبان آن یکی جدامی کند، زبان این را با آن بیگانه می‌سازد، و مرز این یکی را با آن یکی درهم

میریزد و از میان صدهزار فتنه برمی‌انگیزد. اما هنوز هم بوی آشنا بی‌هست.

این ممکن است که مردم افغانستان نصف مجلات خود را به زبان پشتون بخوانند و نصف دیگر به زبان پارسی، اما آیا می‌شود هنگامی که مرضیه مشغول خواندن غزل حافظ است، جلوی سرور گویا را گرفت و از بوسیدن دهان مرضیه منوع ساخت؟

ترکیه ممکن است که قرنها خط خود را بجای فارسی خط لاتین نگاهدارد، ولی آیا برای او امکان دارد که از دیوان فارسی سلطان سلیمان پادشاه مقتدر خود که به پارسی شعر می‌گفت چشم پیوشد و آنرا کنار بگذارد؟ در همین مجمع، عثمان توران دانشمند ترک شرکت داشت و در باب «رشید الدین فضل الله وتاریخ ملل ترک» باشکوه و جلال تمام به زبان فارسی سخن گفت، اما همین عثمان توران مصحح «مسامیر الاخبار» است و کتاب را به فارسی چاپ کرده، منتهی ناچار شده حواشی را به خط لاتین و به زبان ترکی بنویسد. آیا نجمن تاریخ ترک می‌تواند و حاضر است از چاپ چنین کتابی که به زبان فارسی است چشم پیوشد؟

مامی دانیم که شاه اسماعیل اول به زبان ترکی شعر می‌گفت، و بازمی‌دانیم که وقتی علیقلی بیک به حضور شاه سلیمان آمد، شاه سلیمان به او گفت: خوش گلدی صفا گنبدی، هم چنین می‌دانیم که محمود افغان وقتی به شاه سلطان حسین رسید، به فارسی صریح صحبت کرد و سلام و علیک این دو به فارسی صورت گرفت ۲.

و باز می‌دانیم که نادر شاه وقتی در دشت مغان تاجگذاری کرد و از اکناف عالم برای تبریک به حضور او آمدند، هنگام ملاقات با خلیفه، از امنه نادر شاه چنین احوال پرسی کرد: خوش گلمیرسن خلیفه، یا خجی سن، چاقسن، یولدا آزار. چکمیش سن، اشдан زردان چون بپراختیار کیش سن، چو خدن گلمیرسن ۳.

صفويه و نادر به ترکی حرف زدند و محمود به فارسی، من نمیدانم اگر کانال بسفر راهم در اختیار مبارگذار نداشته باشد خواهیم شد جملات نادر و اشعار شاه اسماعیل بعنی دیوان خطاطی را از تاریخ و ادب خود بزدایم؟ و یا اگر ما چندتا از جاههای نفت مسجد سلیمان را بآبادالیها بدھیم آنها حاضرند واقعه بر خورد و سخنان محمود را از تاریخ خود حذف کنند و یا چند جمله پشتون جای آن بگذارند؟

شاید عوارض سیاسی ایجاد کند که به فرض معحال، یک روز، عرب باقیمانده کاخ کسری را با خاک یکسان کند، ولی آیا هر گز حاضر خواهد بود که قصيدة معروف بحقی در وصف مدائی از دیوان او، ویامسند بخاری از مکتب فرهنگ اسلامی محو و حذف شود؟

وقتی قرار باشد ریشه و جای پای امپراتوری عظیم ترک و مغول را در جامع التواریخ

۱- این دانشمند بزرگ افغانی سال پیش مرحوم شد، پیر مرد در کنگره باستان‌شناسان وقتی مرضیه شعر حافظ را خواند چنان تحت تأثیر قرار گرفت که از جای بلند شدو روی سن رفت و دهانش را غرق بوسه کرد.

۲- رخوی شود به کتاب سیاست و اقتصاد صفوی تألیف نگارنده ۲۵۹ و ۳۴۸ ص.

۳- یعنی خلیفه جان خوش آمدی! چطوری؟ خوب هستی؟ سلامتی؟ ذهنیت زیاد زمستان را در راه متحمل شده‌ای پیر مرد؟ خیلی وقت است آمده‌ای؟ (یادداشت‌های ابراهم گاتوغی کرس ص ۷۰)

و راحه‌الصور و تاریخ محمد بن ابراهیم جستجو کنند و این کتابها همه به فارسی است، عناد بازیان فارسی به بهانه‌های ناسیونالیستی موجه به نظر نمیرسد! زبانی که تنها تذکره شعرای کشمیرش پنج جلد پاپ صفحه‌ای شده است. ۱

مضافاً اینکه به قول ویل دورانت: نژادها تمدن زانمی‌سازند، این تمدن است که نژادی و ملتی را هستی می‌بخشد، وهمه ما بخوبی می‌دانیم که تمدن خاورمیانه را همه ملل خاورمیانه بوجود آورده‌اند، سهم هیچکس بیشتر از دیگری نیست. ما که به نوبه خود هوکر به بهانه‌های سیاسی از فرهنگ و تمدن گذشته خود قهر نمی‌کنیم، و به فرض محال اگر زبان عربی از صفحهٔ جهان هم محو شود، هر گز حاضر نیستیم از آثار الباقيه و مال‌المهد بیرونی که به زبان عربی است چشم پیوшим. دیگران خود دانند! ۲

با این مقدمات، گمان من آنست که هنوز وسائل و مواد اصلی تفاهم فرهنگی مشترک میان ملل خاورمیانه از میان نرفته است و کاش روزی سیاست نفاق افکن، توجه خود را به این منبع عظیم فرهنگی مشترک معمول سازد و وسائل همدلی همزبانان قدیم را فراهم نماید.

خواجه رشید الدین فضل الله یکی ازین وجوه مشترک است. او طبیب بود و با این وسیله بدرگاه خان مغول تقریب جست و قامر حلة و رارت رسید و بر کشوری از حوالی جیه‌جون تادیار مغرب واژ رود «ترکه» تادریای پارس و وزارت کرد و سپس تاریخی نگاشت. یا برایش نگاشتند که امر روز یکی از منابع کلی تاریخ همه ملل و کشورهایی است که هر یک برای خود جداگانه کیا و بیانی دارند و فلسفهٔ تاریخی برای خود می‌جوینند.

بی‌خودنبوک استاد زکی ولیدی طوغان اصرار داشت خواجه رشید را بیش از آنکه مورخ ایرانی و همدانی الاصل بشناسد یک مورخ بین‌المللی بداند، و مقام او را از اختصاص به یک کشور به مرحلهٔ جهانی بالا ببرد این استاد حق داشت، زیرا شخص طوغان اگر تاریخچه همان جمهوری قلماقستان راهم (که روزی ریاست جمهوری آنرا داشت و بعداز تسلط کمونیست‌ها ناچار شد از آن چشم پیوشه و ترکیه پناه برد) می‌خواست بنویسد ناچار بازهم می‌بایست از قسمت تاریخ ترک خواجه رشید استفاده جوید و جالمبور از آن اینکه همین استاد سال‌خورده با اینکه سخنرانی خود را به زبان انگلیسی شروع کرد، اما کم ناچار شد قسمت دوم آنرا به زبان ترکی وبالآخره قسمت آخر آن را به زبان فارسی ایراد کند!

جلسات خواجه چهار روز در تهران و دوروز در تبریز برقرار بود، صبحها از ۸/۵ تا ۱۲ و عصرها از ۳ تا ۶ و درین مدت علاوه بر پیامهای رسمی و خطابهای تشریفاتی^۲ پس از آنکه استاد مجتبی مینوی به ریاست کنگره و حق بجای خویش نشست، این جمع به سخنرانی پرداختند:

اشپولر - بر تولد، سیاست رشید الدین.

- ۱ - این تذکره را آقای حسام الدین راشدی داشمند پاکستانی به چاپ رسانده‌اند.
- ۲ درین میان تنها نطق وزیر علوم و آموزش عالی بود که از جنبهٔ تشریفاتی خارج شد و اطلاعاتی بسیار دقیق و جالب دربرداشت.

- افشار - ایرج ، یزد و رشید الدین.
- باستانی پاریزی - محمد ابراهیم ، داستانهای جامع التواریخ (در تبریز)
- بویل جان ، اهمیت تاریخ رشید الدین در تحقیقات مربوط بمنزل .
- بیانی - شیرین ، بررسی اوضاع اجتماعی ایران از خلال جامع التواریخ .
- توران - عثمان ، رشید الدین فضل الله وتاریخ مملک ترک .
- حبیبی - عبدالحقی ، روزگار آثار و شخصیت نیکوکار رشید الدین .
- دانش پژوه - محمد تقی ، موانع الافکار رشیدی .
- زریاب خوئی - عباس ، نکاتی درباره زندگی رشید الدین (در تبریز) .
- ستوده - حسینقلی ، عواید و درآمدهای خواجه رشید الدین و کیفیت مصرف آن .
- سلیم - غلامرضا ، تعلیم و تربیت در ربع رشیدی .
- شهیدی - جعفر ، سبک تصریفاتی رشید الدین .
- طوغان - ذکری ولیدی ، آثار فلسفی و اجتماعی رشید الدین .
- علیزاده - عبدالکریم ، آثار رشید الدین در اتحاد جماهیر شوروی .
- فروزانفر - بدیع الزمان ، بعضی اطلاعات تازه درباره رشید الدین .
- لوتر - کنت ، سلیجو قناتمه و جامع التواریخ (در تبریز) .
- محقق - مهدی ، رشید الدین در دفاع از غزال طوسی .
- محیط طباطبائی - محمد ، سیاست رشید الدین (در تبریز) .
- مرتضوی - منوچهر ، تبریز در عهد رشید الدین (در تبریز) .
- مشکور - محمد جواد ، ربع رشیدی .
- مینوی - مجتبی ، تنکسو قناتمه .
- نصر - سید حسین ، اهمیت رشید الدین از لحاظ تاریخ فلسفه و علوم اسلامی .
- نظمی - خالق احمد ، رشید الدین و هند .
- یان - کارل ، آشنایی مغرب نمین با رشید الدین .
- یوسفی - غلامحسین ، انکاص اوضاع اجتماعی در آثار رشید الدین .
- مجمع علمی و تحقیقاتی درباره رشید الدین فضل الله همدانی با زمارا متوجه یک نکته اساسی کرد : تخصص ، آنچه که امروز در ایران نیست و یا اگر هست اندک است .
- تاریخ ایران متخصص می خواهد ، تا وقتی که دکتر در تاریخ اسلامی باید درس دوران ماد بددهد و تازمانی که مدرس عصر هخامنشی مجبور است برای عصر مغول گفرانس تهیه کند و تا روزگاری که معلم تاریخ دانشگاه ناچار باید « جعبه هزار پیشه » باشد ، کار علمی به معنای واقعی درین مملکت محال است . ما بیش از ۷۰ سال تاریخ مدون قبل از اسلام داریم و حقاً می بایست اقلاً ده تن متخصص ایرانی درین رشته در جشنواری شاهنشاهی شرکت کنند ، مطالعه آرشیوهای تاریخ اسلامیو که مربوط به دویست سیصد سال اخیر تاریخ ایران است لااقل سه نفر حاضر پر از می خواهد که شب و روز کار کنند و مسائل مربوط به صفویه و قاجار را از آن استخراج و مدون کنند ، همین انبار پوسیده های وزارت خارجه و دارائی و بیوتات خودمان چیزها دارد که هنوز معلمان تاریخ رنگ آنها را ندیده اند ، تنها خواندن یک دوره کامل همین

جامع التواریخ یک متخصص مکمل می خواهد ؟ این متخصصان کی وچگونه و در طی چه سالهای باید تربیت شوند ، معلوم نیست و چه دستگاهی می تواند به این امر اقدام کند . من نمیدانم . من فقط این را می دانم که خودم چیزی نمیدانم ! و از پرحرفی هایی که بعضی اوقات می کنم بنظر میرسد که همین راهم نمیدانم !

جلسه افتتاح ، درسالن این سینای دانشکده پزشکی شروع شد ، شاید برای اینکه خواجه رشید قبیل از هر چیز طبیب بوده است . جلسات بحث دیگر در دانشکده ادبیات تهران بود لابد ازین جهت که جامع التواریخ بکتاب بزرگ تاریخی و در عین حال ادبی است و خواجه رشیدهم ادبی بود و هم مورخ . جلسات تبریز درسالن دانشگاه کشاورزی دانشکده کشاورزی تبریز فراهم آمد ، این را دیگر لا بد باید به حساب ذوق آقای دکتر منطقی رئیس دانشکده ادبیات تبریز گذاشت ، چه او بهتر از هر کس میدانست که خواجه رشید بزرگترین ملاک وزمیندار و کشاورز عصر خود بود ! ثروتی که آقای دکتر حسینقلی ستوده برای خواجه رشید برشمرد به قول آقای محیط طباطبائی آدم را به یاد افسانه اوناسیس و راکفلر می اندازد و وقناة دفع رشیدی شامل املاکی بوده است در موصل و مراغه و مرند و اصفهان و شیروان و بعضی از ویزد و بعضی مقاطدیگر (مثل هندویمن) و حتی پسر خواجه رشید الدین که حاکم بیم بود به قول خود خواجه رشید الدین « بر متوطنان بیم ، آن فرزند ، دست تقلب دراز کرده وایشان را در بوته آرد ، بر آتش نیاز می گذازاند » و در نامه ای که به مجدد الدین پسر دیگر ش نوشته میگوید که « هزار بنده (۵۰۰ شلام و ۵۰۰ کنیز) بنام با غ فتح آباد و ۲۰۰ بنده (۱۰۰ غلام و ۱۰۰ کنیز) جزو جمع با غ رشید آباد بثبت گردد » .

بدین طریق گمان من آنست که مناسبت تشکیل مجمع خواجه درسالن دانشکده کشاورزی تبریز روش شده باشد . دوروز در تبریز برای شرکت گفتن گان درین کنگره بسیار خوش گذشت . در بهترین هتل تبریز اطاق داشتم ، بهترین پذیرایی انجام شد . دختران و پسران دانشجویی که اغلب ترکان پادرسی گوی بودند در تجلیل مهمانان صمیمیت بی اندازه داشتند . استادان دانشکده ادبیات که اغلب جوان و درس خوانده و پر حرارت هستند در هیچ یک از جلسات و بازدیدها ما را ترک نکردند .

روز جمعه در چای خانه دانشکده ادبیات ، وقناة عظیم رشید الدین فضل الله مورد بازدید قرار گرفت . وقناة ایست عظیم به صورت کتابی به قطر شاهنامه باخط خوش ، و در صدر آن نیز اشاره شده است که بخط واقف است ولی معلوم است که قسمتی ای اعمدة آن خط دیگر است منتهی خواجه رشید الدین جای جای در حاشیه صفحات ، مطلب را تصدیق و تأیید کرده و بالنتیجه ارزش این وقناة باخط و امضای او چند برابر شده است .

مجلس خواجه در پایان نامه خود تصویح کرد که این وقناة باید خریداری شود ، استادان فن همچون مینوی و محیط طباطبائی و دانش بزو و افشار و دکتر علی اصغر مهدوی ، ۱- از مقاله محمود عرفان دریادنامه دینشاء ایرانی . ۲- حاشیه جغرافی کرمان ۳- پطر و فسکی ، کشاورزی و مناسبات ارضی ایران در عهد مغول ص ۱۴۸ . ۲۲۴

ارزشمند بودن آنرا تأیید کردند ، گویا صحبت از خرید سی چهل هزار تومان شده باشد ولی متولی و دارنده و قنفامه صحبت از چندبرابر مبلغ فوق داشته است وبالنتیجه هنوز خریداری نشده . یکی از رفقا گفت : مگر چه کرده‌اند که قیمت را اینقدر بالا می‌گیرند ؟ سندي است مربوط به ایران و باید به جای امنی سپرده شود . گفتم ، البته شاید حرف تو درست باشد ، اما اینراهم بدان که خانواده‌ای ششصد و پنجاه سال این کتاب سنگین و قطور را حفظ کرده ، البته ممکن است بگویید که برای حفظ موقیع خانوادگی و تولیت و ضبط املاک چنین کرده ، اما باید گفت که اولاً چنین نیست ، چون بسیاری از املاک بطور کلی از میان رفته‌اند و اصولاً بالا فاصله پس از مرگ رشید الدین همه آثار او خراب و قاعاً صفصاً گردید (زیرا مردم عقده بیچارگی و ستمکشی خود را با خراب کردن آثار رشیدی شکافتند) ، ثانیاً آنکه ، ولو چنین باشد ، درین ششصد سال که بیش از بیست نسل گذشته است ، اینان در برابر همه مهاجماتی که در تبریز شده است ، تنها به حفظ این اثر گرانقدر پرداخته‌اند : هجوم متعدد عثمانی و به قول صاحبان تواریخ قدیم «رومیه شومیه » چه در عصر صفوی و چه بعداز آن ، مهاجمات تیموریان ، هر یک قتل و غارت و مهاجمات روسها ، وقایع مشروطه و درهم پاشیدگی او ضایع آذربایجان ، هر یک ازینها ایجاد می‌گردد که صدها امثال این استادان اباودسازد ، با بوده باشند کسانی که توانسته‌اند دختر و فرزندان خود را از چنگ مهاجمان نجات دهند ، ولی به حفظ این ذخیره گرانها پرداخته ، آنرا خانه به خانه و شهر به شهر به همراه بود و حفظ کرده‌اند ، پس اگر پولی در ازاء آن داده شود کاری عیش نیست ، مضافاً باینکه حتی اگر ۱۵ هزار تومان هم به او بدهند ، پول پانصد مقریزین خشک خالی در بیانهای اطراف تهران بیشتر نخواهد شد !

بهر حال آرزو اینست که این سند برای موزه یا دانشگاه تبریز و یا بهتر از آن برای آرشیو ملی ایران خریداری شود و کاش چنان باشد که این سند گرانقدر به عنوان نخستین سند پایه گذار آرشیو ملی ایران خریداری شود ، و براساس آن ، یک آرشیو بزرگ که اساسی ترین مرکز مرجع اسناد تاریخی خواهد بود فراهم آید ، چنانکه دیگر ممالک بزرگ و کوچک دنیا چنین آرشیو‌هایی دارند .

* * *

ناهار جمعه با سخنرانی تشکر آمیز مستشرقان و مهمانان تهرانی پایان یافت و همه از صمیمیتی که در دانشگاه تبریز دیده بودند شکر گزاری کردند و عصر جمعه عازم تهران شدند و بدینظریق کنگره خواجه رشید الدین پایان یافت ، آرزوی همه محققان آنست که سخنرانیها و مطالب ایراد شده نیز یکجا چاپ و منتشر شود .

باستانی پاریزی

مجلهٔ یغما - کسانی که در بازهٔ خواجه رشید الدین تحقیق می‌کنند باید از مطالعهٔ تاریخ اولجاتیو تأثیر ابولقاسم کاشانی نیز غفلت نورزند . این شخص مدعاً است که جامع التواریخ را او نوشته و قرار بوده دانگی از انعام سلطان را رشید الدین باویده و دعوی‌ها و حرف‌های دیگر